

מסכת יומא --- היקשים וסמוכים

- יומא  
ה:א ואיבעית אימא דאמר קרא (שמות כט, כט) ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בם את ידם **איתקש** משיחה לריבוי מה ריבוי שבעה אף משיחה שבעה
- יומא  
ח:א בהא קמיפלגי רבי מאיר סבר **מקשינן** הזאה לטבילה ור' יוסי סבר לא מקשינן הזאה לטבילה ורבי חנינא סגן הכהנים אי מקיש הזאה לטבילה אפילו כהן ביוה"כ נמי אי לא מקיש הזאה לטבילה אפי' כהן השורף את הפרה נמי לא
- יומא  
כג:ב וגם דם נקי שפך מנשה שמע מינה שפיכות דמים הוא דזל וטהרת כלים כדקיימא קיימא ת"ר (**ויקרא ו, ד**) ופשט ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן שומעני כדרך יום הכפורים שפושט בגדי קודש ולובש בגדי חול תלמוד לומר ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים **מקיש** בגדים שלובש לבגדים שפושט מה להלן בגדי קודש אף כאן בגדי קודש
- יומא  
כו:א הפייס השלישי חדשים לקטרת באו והפיסו והרביעי חדשים עם ישנים מי מעלה אברים מן הכבש למזבח: **גמ'** תנא מעולם לא שנה אדם בה מ"ט א"ר חנינא מפני שמעשרת א"ל רב פפא לאביי מ"ט אילימא משום דכתיב (**דברים לג, י**) ישימו קטורה באפך **וכתיב בתריה** (**דברים לג, יא**) ברך ה' חילו
- יומא  
לב:א אי מה להלן קידוש אחד אף כאן קידוש אחד ת"ל (**ויקרא טז, כג**) ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש מה ת"ל אשר לבש כלום אדם פושט אלא מה שלבש אלא **להקיש** פשיטה ללבישה מה לבישה טעון קידוש אף פשיטה טעון קידוש
- יומא  
לב:א אמר רבי מנין לחמש טבילות ועשרה קידושין שטובל כהן גדול ומקדש בו ביום שנאמר (**ויקרא טז, ד**) כתונת בד קודש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגור ובמצנפת בד יצנוף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם הא למדת שכל המשנה מעבודה לעבודה טעון טבילה ואומר בגדי קדש הם **הוקשו** כל הבגדים כולן
- יומא  
לח:ב א"ל דהא כתיב זכר צדיק לברכה מדאורייתא מנא לן דכתיב (**בראשית יח, יז**) והשם אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עושה **וכתיב** (**בראשית יח, יח**) ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום
- יומא  
לח:ב א"ל דהא כתיב ושם רשעים ירקב מדאורייתא מנא לן דכתיב (**בראשית יג, יב**) ויאהל עד סדום **וכתיב** ואנשי סדום רעים וחטאים לה' מאד
- יומא  
לח:ב מברכתן של צדיקים אתה למד קללה לרשעים ומקללתן של רשעים אתה למד ברכה לצדיקים מברכתן של צדיקים אתה למד קללה לרשעים דכתיב (**בראשית יח, יט**) כי ידעתיו למען אשר יצוה וגו' **וכתיב בתריה** (**בראשית יח, כ**) ויאמר ה' זעקת סדום ועמורה כי רבה
- יומא  
לח:ב ומקללתן של רשעים אתה למד ברכה לצדיקים **דכתיב** ואנשי סדום רעים וחטאים לה' וה' אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו
- יומא  
נג:א א"ר יונתן אמר קרא (**דברי הימים ב א, יג**) ויבא שלמה לבמה אשר בגבעון ירושלם וכי מה ענין גבעון אצל ירושלים אלא **מקיש** יציאתו מגבעון לירושלים לביאתו מירושלים לגבעון מה ביאתו מירושלים לגבעון פניו כלפי במה כדרך ביאתו אף יציאתו מגבעון לירושלים פניו כלפי במה כדרך ביאתו וכן כהנים בעבודתן ולוים בדוכנן וישראל במעמדן כשהן נפטרין לא היו מחזירין פניהן והולכין אלא מצדדין פניהן והולכין וכן תלמיד הנפטר מרבו לא יחזיר פניו וילך אלא מצדד פניו והולך
- יומא  
פב:א גילוי עריות ושפיכת דמים מנא לן דתניא רבי אומר (**דברים כב, כו**) כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה וכי מה ענין למדנו מרוצח לנערה המאורסה אלא ה"ז בא ללמד ונמצא למד מה נערה המאורסה ניתן להצילה בנפשו אף רוצח (כו') מה רוצח יהרג ואל יעבור אף נערה המאורסה יהרג ואל יעבור